

12.

Til

den høie Regjering og Rigsdag!

Undertegnede Skoveiere og Repræsentanter for Skoveiere tillade sig at henlede den høie Regjering og Rigsdags Opmærksomhed paa, hvor ønskeligt det vilde være, om det store Skovkomplekx, som vi repræsentere, kunde komme i let og naturlig Forbindelse med ikke alene de store skovløse Besteregne af Aalborg Amt, men ogsaa over Løgstør med hele det skovløse Simfjordsland.

Skovene bestaaende af Billestrup, Grebstabet Lindenborgs, Buderupholmste Domænes, Møhlenbergs, Nørlund og Thorstedlund Skove, danne et næsten sammenhængende Komplex paa omtrent 13,000 Tdr. Land, foruden meget betydelige tilgrændsende Arealer, der dels ere, dels i en nær Fremtid vare bestemte at tilplantes.

Disse Skove med stor og jævnt tiltagende Masseproduktion, ligesom Egnens betydelige Mosebrug, maa, ved Siden af det mindre betydelige stedlige Forbrug, søge Afsetning ved Jernbanen via Arden og Skjorping. Dertil kommer, at Materialet fra Biffertsholms og Bisborggaards betydelige, samt fra flere mindre Skovdistrikter, der ikke naae hertil, dog have samme Hovedmarked, nemlig Aalborg, Hobro, Randers.

Fordelen, den kongelige Domæne har — ifølge dens ellers meget gunstige Beliggenhed ved Hovedbanen — bliver herved selvfølgelig reduceret til et Minimum, og medens Konkurrencen med svenskt og norsk Brændsel og Tømmer for dens Vedkommende bliver meget vanskelig, bliver den for Hovedmassen af Skovkomplekset, paa Grund af lang og vanskelig Transport, næsten umulig.

Paa Grund af de uheldige Forhold formindste enkelte af Skoveierne deres regulære Opftovninger og dermed ogsaa de paabegyndte store og samfundsnyttige Beplantninger og Driftsubvidelser.

Medens gode Kommunikationsmidler og lette Afsetningsforhold er en nødvendig Betingelse for et sundt og rationelt Skovbrug, affjære fra Nord til Syd løbende beliggende Dale og Bakker (se Motiverne til Regjeringslovforslaget, Folkethings-Tidende, Bag. 1743) en betydelig Del af Skovene fra Hovedbanen, og Himmerland har igjennem alle Tider været uheldig stillet ved at ligge fjernt fra Havet og de store Kommunikationsveje.

Det synes os, at der her i Landet er al mulig Grund til ved nye Jernbaneanlæg at lægge særlig Vægt paa at støtte Agerbrug og Skovbrug, paa hvilket i sidste Instants vort Lands hele Skatteevne beror, fremfor at tage altfor fremragende Hensyn til Kjøbstædernes Fordringer.

Ved at lægge Jernbanelinien fra Arden Station vest efter mod Mars og Løgstør vil det ses, at netop de af Regjeringen selv paapegede Hindringer for Kommunikationen blive overfkaarne paa tværs, og at hele den vestlige Del af vort store Skovkomplekx, til almindelig Fordel, vil faae et stort og nyt Marked for sin Afsetning.

Veien for udenlandskt Tømmer ad Jernbanen fra Hobro og Løgstør vil jo ikke over Arden blive enten forlænget eller forbyret, men vort indenlandske Træ vil dog kunne optage Konkurrencen, blot ved det Faktum, at det i det Hele kan komme med paa Markedet.

Fordelen for de østlige Skove ligger som antydet deri, at det nuværende eneste Marked, via Arden og Skjorping, bliver lettet for endel af sin Overproduktion, hvilket den høie Regjering og Rigsdag vistnok vil erkjende Rigtigheden af ved det forbausende ringe Nettoudbytte, den kongelige Domæne afgiver, trods sin blandt vore Skovdistrikter heldigste Beliggenhed ved Statsbanen.

Da Regjering, Lovgivningsmagt og Befolkning har anerkjendt Skovkultur som et Spørgsmaal af største Betydning for Syllands Klima og Agerbrug, og da man derfor yder navnlig ogsaa Hedeselskabets storartede Virksomhed udelst Bifald, tør man ikke ved Kommunikationsmidlernes Udvikling gaa uden om Landets største Skovegne, fordi man derved unddrager Skovbruget sit vigtigste Middell for Udvikling.